

Список використаної літератури:

1. Єржов О.В. Політичні партії і становлення демократії: політико правові аспекти участі партій у виборчому процесі / О.В. Єржов // Держава і право: зб. наук. праць Інституту держави і права ім. В. М. Корецького. – К., 2003. – Вип. 19. – С. 592-599.
2. Кафарський В.І. Політичні партії України: конституційно-правове регулювання організації та діяльності: монографія / В.І. Кафарський. – К.: Логос, 2008. – 560 с.
3. Ковальчук В.Б. Правові принципи функціонування політичних партій у процесі демократичної легітимації / В.Б. Ковальчук // Часопис Національного університету «Острозька академія». – Серія «Право». – 2012. – № 1. – С. 34-41.
4. Краковська А.Є. Еволюція соціальної функції сучасної держави: теоретико-правовий аспект / А.Є. Краковська. – К., 2012 – 20 с.
5. Кушнірук Б. Десять принципів розбудови демократичної держави, які можуть об'єднати опозиційні партії та громадські організації / Б. Кушнірук. – К.: Українська правда, 2013. – 214 с.
6. Матвієнко Ю.Ф. Політологія: підручник / Ю.Ф. Матвієнко. – К.: Дакор, 2006. – 416 с.
7. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: підручник / О.Ф. Скакун. – К.: Алерта, 2009. – 520 с.

Bairamyān E.

THE MAIN POLITICAL PARTIES OF THE YOUNG DEMOCRATIC STATE

The article provides an ideal model value party influence on the formation of government of the young democratic state. This is done by means of a civil society. By building the main mass of economic and social parties in coalition with small, green and ideological right and left parties.

Keywords: *civil society, democracy, party system, party, social populism.*

Бондарук В.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УСТРОЮ ТА ПОЛІТИНОЇ СИСТЕМИ НІМЕЧЧИНИ

У статті аналізується особливості формування державного устрою Німеччини, чинники, які впливали та впливають на розвиток політичної системи країни Німеччини. Вплив населення держави на політичну ситуацію та державний устрій Німеччини.

Ключові слова: *державний устрій, політична система, політичні партії, етнічне населення.*

Німеччина - одна з провідних країн світу. Німеччина та Україна уже багато років поспіль пов'язані між собою двосторонніми стосунками. Німеччина — це важливий і

надійний як політичний, так і торговельний партнер України, один із найбільших інвесторів у її економіку.

Мета статті – полягає, в тому, щоб визначити основні особливості розвитку державного устрою та політичної системи Німеччини.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій: дослідження на тему «Політична система та державний устрій Німеччини» здійснювали: Коновалова І., Власішен Ю., Скрутень І., Сидор О., Карпенко Т.

За формою державного устрою Німеччина - парламентська федеративна республіка. Згідно з Основним законом, влада президента обмежена, значно більше владних повноважень надано канцлеру (прем'єр-міністру). Законодавча влада представлена двопалатним парламентом: його верхньою палатою є Бундесрат, а нижньою - Бундестаг. Федеральний уряд, або кабінет міністрів, складається з федерального канцлера і федеральних міністрів. У його компетенцію входить проведення політики в області міжнародних відносин, оборони, фінансів і комунікацій. Центральний банк здійснює контроль над кредитно-грошовою політикою, хоча з 1 січня 1999 він підкоряється Європейському центральному банку.

Федеральний президент (бундеспрезидент) вважається главою держави і може бути обраний тільки на один або два послідовних п'ятирічних терміни. Президент обирається федеральними зборами (Bundesversammlung), що спеціально скликаються терміном на 5 років. Федеральні збори скликаються головою бундестагу і складаються з депутатів бундестагу і такого ж числа членів, що обираються ландтагами (парламентами земель). У разі недієздатності президента або його смерті повноваження президента здійснюються головою бундесрату. Серед повноважень президента найважливішими є представлення кандидатури канцлера на затвердження бундестагу, а також розпуск нижньої палати парламенту за пропозицією канцлера у випадку, якщо він програє голосування. У компетенцію президента входить призначення вищого офіцерського складу збройних сил, хоча командує ними міністр оборони. Прерогативою президента є право помилування осуджених злочинців. Президент ФРН - Хорст Келер, канцлер - Ангела Меркель.

Федеральний уряд складається з міністрів, які виконують дві функції членів кабінету (як колегіального органу) і керівників міністерств. Нарівні з міністерствами в структуру центральних органів виконавчої влади включені Відомство федерального канцлера (очолюється міністром за особливими дорученнями) і Відомство у справах преси й інформації (очолюється статс-секретарем), які підлеглі безпосередньо федеральному канцлеру.

Специфіка функціонування виконавчої влади ФРН полягає у тому, що федеральні міністерства провадять урядову політику, як правило, не самостійно на всіх рівнях держструктури, а лише через аналогічні органи виконавчої влади земель ФРН і на місцях. Виключення становлять міністерства міжнародних справ, оборони, деякі підрозділи міністерств фінансів, транспорту, внутрішніх справ, тією мірою, якою конституція ФРН фіксує пряме виконання федерацією відповідних функцій.

Бундестаг - головна палата німецького парламенту. Уряд залишається при владі, лише поки він підтримується більшістю в бундестагу. Бундестаг обирається населенням терміном на 4 роки. Половина депутатів обирається у виборчих округах за мажоритарною системою шляхом прямого голосування, інша половина - за партійними списками, що виставляються у кожній землі, за пропорційною системою. У більшості випадків член кабінету міністрів одночасно є й депутатом бундестагу. До об'єднання Німеччини в Бундестагу засідало 520 депутатів. На виборах у грудні 1990 р., з входженням до складу ФРН нових земель, число депутатських мандатів було збільшено до 662, а на виборах 1994 р. - до 672, на виборах 1998 р. це число поменшало до 669. Законопроект може бути внесений будь-яким депутатом, Бундесратом або федеральним урядом. Для проходження законопроекту потрібна проста більшість голосів. Основна робота над складовими законопроектами ведеться не на пленарних засіданнях, а в комітетах і комісіях Бундестагу. Розподіл місць у комітетах і комісіях між представниками різних партій здійснюється залежно від чисельності тієї або іншої партійної фракції.

Вищою судовою інстанцією ФРН є Федеральний конституційний суд. Половина його членів обирається Бундестагом, інша половина - Бундесратом (по 8 суддів). Термін повноважень членів Федерального конституційного суду - 12 років. Суд дає тлумачення Основного закону ФРН і здійснює перевірку федеральних і земельних законів на предмет їх відповідності конституції. Конституційний суд також виносить приватні рішення у разі суперечок між землями або розбіжностей між земельними і федеральними урядами, а також приймає постанови, на основі яких та або інша політична партія може бути розпущена, якщо судом встановлено, що вона переслідує в своїй діяльності антидемократичні цілі.

У ФРН діє Конституція (основний закон), прийнята в 1949 р. У 1949-1976 рр. з 146 статей 67 повністю або частково відмінені, доповнені або змінені, 34 включені знову. Найважливіші зміни торкнулися розгляду прав центральної влади, введені системи надзвичайного законодавства.

Основною територіальною одиницею місцевого самоврядування виступають адміністративні округи. У межах кількох сотень округів діють міські, комунальні і сільські органи місцевого самоврядування, які обираються населенням на основі пропорційного представництва. Податки на нерухомість і виробництво, так само як і прибуткові податки, йдуть на різні операції місцевої влади, але більшість обшин і муніципалітетів отримують додаткові субсидії від федерального уряду.

Землі ФРН, будучи відносно самостійними суб'єктами федерації, автономно визначають структуру своїх органів виконавчої влади. Як правило, на чолі цих структур знаходяться прем'єр-міністри земель, які обираються парламентами і формують земельні уряди. У межах своєї компетенції земельні уряди формально повністю незалежні від уряду ФРН. У питаннях, що відносяться до компетенції федерації, на них покладене виконання відповідних федеральних законів. Замикають структуру органів виконавчої влади місцеві адміністрації (муніципалітети). Вони підлегли земельним урядам з питань, віднесених до компетенції самих земель.

В адміністративному відношенні Німеччина складається з 16 федеральних земель (ланд): Баварія, Баден-Вюртемберг, Берлін, Бранденбург, Бремен, Гамбург, Гессен, Мекленбург-Передня Померанія, Нижня Саксонія, Рейнланд-Пфальц, Саар, Саксонія, Саксонія-Анхальт, Північна Рейн-Вестфалія, Тюрінгія, Шлезвіг-Гольштейн.

Список використаної літератури:

1. Кривець Н.В. Німеччина / Н.В. Кривець, А.Ю. Мартинов // Енциклопедія історії України: у 10 т. – К. : Наук. думка, 2010. — Т. 7. – 404 с.
2. Коновалова І. Зміна епох. Україна – Німеччина: Вчора. Сьогодні. Завтра / І. Коновалова, Ю. Власішен. – К., 2002. – 96 с.
3. Короткий статистичний збірник «Україна та Німеччина» // Державний комітет статистики України. Федеральне статистичне управління Німеччини. — К., 2000. – 40 с.
4. Міхель Р.В. Соціально-ринкова економіка Німеччини в економічній системі ЄС: монографія / Р.В. Міхель, І.М. Грабинський. – Львів: Укр. технології, 2015. – 199 с.

V. Bondaruk

In this article the notions of political system and state system of Germany are observed. Their development and historical background.

Key words: *political system, state system, political parties, ethnic population.*

Задворна О.

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОГО УСТРОЮ ТА ПОЛІТИНОЇ СИСТЕМИ КАНАДИ

У статті аналізується особливості формування державного устрою Канади, чинники, які впливали та впливають на розвиток політичної системи країни Канада. Вплив населення держави на політичну ситуацію та державний устрій Канади.

Ключові слова: державний устрій, політична система, політичні партії, етнічне населення.

Канада на сучасному етапі розвитку суспільства є однією з найбільших країн світу. Окрім цього, її історичне минуле зумовило досить диференційований склад населення, що безумовно впливає на її державний устрій та політичну систему. Так, як склад населення України, також різноманітний, можна провести паралель між цими двома країнами.

Мета статті – полягає, в тому, щоб визначити основні особливості розвитку державного устрою та політичної системи Канади.

Аналіз попередніх досліджень і публікацій: дослідження на тему «Політична система та державний устрій Канади» здійснювали: Запарнюк В., Кашкіна Е., Кремьянская Е., Максимова О. І., Мовчан У. І. та інші.